

Lluís Jané i Serra (El Sarri) - Arxiu Montserrat Riu Mas

Al programa de la Festa Major de Solsona de l'any 1986, de l'Arxiu Montserrat Riu Mas, hi ha aquest interessant article escrit per Ramon Planes i Torregassa sobre els ferros forjats de Lluís Jané i Serra (el Sarri).

Lluís Jané

i els seus ferros forjats

Entre les diverses peces que enguany han ingressat al «Museu Etnogràfic del Solsonès» hi figura una bona mostra dels treballs del solsoní Lluís Jané i Serra, més conegut com «el Sarri». Els excel·lents ferros forjats i repujats en coure i aram d'aquest home, un mestre de debò en les branques més marcadament artístiques del tradicional «art de foc», són un fidel testimoni de la traça assolida a Solsona en un ofici que hi tingué des de segles enrere un arrelament molt notable. Ferrers, manyans, courers, daguers i altres oficis inclosos en la denominació suara alludida d'«art de foc» ens apareixen repetidament a l'hora de repassar la història d'aquesta ciutat.

Lluís Jané i Serra (El Sarri) - Arxiu Montserrat Riu Mas

Lluís Jané va néixer a Solsona l'any 1899. El seu pare era pagès i la seva mare mestressa de casa, i el feren anar a estudi amb el mestre «Alfredu». Segons les notícies que ens ha fet arribar ell mateix, començà a tenir contacte amb l'ofici treballant a casa del manyà Càndid Jordana. Aquest manyà, però, morí jove, i aleshores Lluís Jané se'n anà a treballar a Manresa i Terrassa, ciutat en la qual obtingué una beca de l'Escola Industrial que li va permetre estudiar, els vespres, nous aspectes del seu ofici. Dominant-lo ja del tot, decidí de retornar a Solsona, on treballà al taller del Farràs, qui havia comprat els estris que havia fet servir el manyà Jordana. No tardà gaire, emperò, a muntar el seu propi taller, en una casa del carrer de Sant Pau propietat de la família Falp, en la qual hi havia hagut fins aleshores un escloper.

Després de la guerra de 1914-18, durant un temps, es va haver de dedicar a la reparació d'automòbils, en un taller situat a la casa que posseïa la família Massana al Portal del Pont -al costat del taller del carreter Enric-; però retornaria ben aviat al seu ofici de sempre, fins a jubilar-se amb molts anys al damunt i la vista gairebé exhaurida.

En els darrers anys s'ha dedicat exclusivament a treballs d'un marcat caire artístic, rebent nombrosos premis. Precisament, algunes de les peces adquirides per l'Ajuntament de Solsona per al museu foren presentades i premiades en diverses exposicions (cas, per exemple, d'un picaporta d'una factura magnífica). Voler donar aquí una relació dels treballs singulars que ha fet seria alhora difícil i massa allargassat; emperò, podem recordar que són seus els llums de la cripta d'Olius, els de l'Arxiu Tarradellas a Poblet i els ferros de les esglésies romàniques restaurades per la Diputació de Barcelona durant una bona colla d'anys.

R. Planes Torregassa

Programa de la Festa Major de Solsona de l'any 1986